

Danh Vos Vietnam

“AT OVERLEVE ER JO PRAKTISK”

Han bliver kaldt “et af kunstscenens mest intense stjerneskid”. Mød Danh Vo, der genfandt sin barndoms Vietnam – og siden ikke har kunnet slippe det.

AF JEPPE VILLADSEN

DER ER GÅET 30 ÅR, siden Danh Vo skyllede i land i Danmark – til tonerne af Abba, Anker Jørgensen og smældet af den anden internationale oliekrise. I 1979 valgte hans familie flugten i stedet for en uvis fremtid i det krigshærgede Vietnam. Danh Vo var fire år gammel, da familien i al hemmelighed stævnedes ud fra kysten nær Ho Chi Minh City (tidligere Saigon, red.) i en båd, hans far selv havde bygget.

Håbet var at sejle til USA, men allerede efter to dage til havs blev de samlet op i Stillehavet af et dansk Mærsk-containerskib. Det er kutyme blandt søfolk at hjælpe nødstedte på havet, og med datidens store internationale sympati for de vietnamesiske bådflygtningene stod dørene åbne for dem i mange af rederiernes hjemlande. Så fremme i Danmark fik familien dansk statsborgerskab, hvor den med undtagelse af Danh Vo, den rastløse lillebror,

DANH VO

- Født i det sydlige Vietnam i 1975.
- Kom til Danmark som fireårig.
- Bor og arbejder i Berlin og Bangkok.
- Uddannet fra Kunstakademiet i København og Städelschule i Frankfurt.
- Seneste soloudstillinger omfatter Galerie Isabella Bortolozzi i Berlin (2010), Artists Space i New York (2010), Kunsthalle i Basel (2009) og Stedelijk Museum i Amsterdam (2008).
- I 2009 nomineret til “Preis der Nationalgalerie für junge Kunst”, en af de mest prestigefyldte priser for samtidskunst.
- Aktuel med udstillingen “Hip Hip Hurra” på Statens Museum for Kunst.

der konstant rejser og i dag er bosat og arbejder i Berlin og Bangkok – har boet lige siden.

Hverken flugten eller den tidlige barndom i Vietnam har han nogen erindring om.

“Jeg var ikke opdraget med at få fortalt nostalgiske historier fra Vietnam og dyrke mindet om hjemlandet. Beslutningen om at forlade et land for altid har for mine forældres vedkommende været traumatisk, tror jeg, men også givet en mental distancering til det.”

KAPITALISMENS GENKENDELIGHED

Fødelandet har han genopdaget mange år senere.

“Min interesse for Vietnam kom først, da jeg var sidst i 20’erne. Faktisk havde jeg rejst meget i Thailand, inden jeg besøgte Vietnam. Det kom lidt ad en omvej. Det var især USA, jeg var interesseret i – Vietnams historie kom til mig via USA’s historie, og efter at jeg havde fordybet mig i Vietnam-krigen.”

Siden har han besøgt Vietnam en-tog gange om året. Rejserne beskriver han som en blanding af nostalgi – “man kan spise mad, som man slet ikke kan lave her i Vesten” – turisme og research til sit kunstneriske arbejde.

“Jeg har især været interesseret i stammebefolkningen i Vietnam. Der findes masser af etniske grupperinger, som jeg som vietnameser er opdraget til at se ned på. De lever i højlandet, mens vietnameserne altid har levet ved kysten og i lavlandet,” siger han og fortsætter:

“Jeg er interesseret i, hvordan magtforhold konstrueres. Stammede folkene i

HIP HIP HURRA

Danh Vos ophav og vietnamesiske baggrund spiller en vigtig rolle i hans første solopræsentation i Danmark, *Hip Hip Hurra*, på Statens Museum for Kunst i København.

Kunstneren, der flygtede fra Vietnam til Danmark som barn, forbinder med værkerne sin personlige historie med Vietnams historie og forsøger på den måde at genfinde sin egen delvis tabte kulturelle identitet.

DANH VO: “OMA TOTEM” (2008)
GENSTANDE FRA DANH VOS BEDSTEMOR, NGUYEN THI TY: PHILLIPS-TV, GORENJE-VASKEMASKINE, BOMANN-KØLESKAB, TRÆKRUCIFIKS OG ET PERSONLIGT ADGANGSKORT TIL ET KASINO. APPARATERNE ER MODTAGET FRA ET IMMIGRATIONSHJÆLPEPROGRAM, OG KRUCIFIKSET ER MODTAGET FRA DEN KATOLSKE KIRKE VED HENDES ANKOMST TIL TYSKLAND I 1980.

DANH VO: "16.06.1974" (2010)
TRÆ FRA DEN NU NEDLAGTE KATOLSKE PHU QUOC-KIRKE I VIETNAM OG BRONZESTØBNING AF GRENE FRA ET TRÆ PÅ KIRKEGÅRDEN.

højlandet er altid blevet undertrykt og udnyttet, både før krigen og under krigen, hvor amerikanerne indoktrinerede dem til at slå mod nordvietnameserne og vietcongerne til gengæld for en vis autonomi. Efter krigen, hvor de blev ladet i stikken, da amerikanerne trak sig ud, er undertrykkelsen kun taget til. Samtidig er en masse fattige nordvietnamesere flyttet til højlandet, fordi der var masser af land, som let kunne tages fra stammebefolkningen. Så det er bare fattigdom på fattigdom, der fører til en masse konflikter."

Når Danh Vo bevæger sig uden for højlandet, oplever han et noget andet billede.

"Der er mange ting, der går meget, meget stærkt - tingene har ændret sig kolossalt bare fra første gang, jeg besøgte landet (i starten af 00'erne, red.), og til nu. Det er den næsthurtigst

voksende økonomi i Asien, hvilket giver en vis form for genkendelighed. Kapitalismen producerer nogle ting, der er meget genkendelige for os vestlige borgere, såsom trafikpropper, hotelkæder og McDonald's-restauranter."

BESAT AF OPHAV

Ellers er Danh Vo ikke meget for at sætte Vietnam på formel. Han beskriver landet som et sammensurium af forskellige befolkningsgrupper og interessekonflikter. Vietnameserne betegner han som pragmatiske og handlingsorienterede.

"Allerede lige efter krigen var vietnameserne villige til at handle med amerikanerne. Det var USA, der opretholdt handelsblokaden indtil 1994. Kigger man på historien, var kommunismen noget, der nærmest blev påduttet vietnameserne. De er ikke ideo-

“

Beslutningen om at forlade et land for altid har for mine forældres vedkommende været traumatisk, tror jeg.

logiske, men har en meget praktisk, realistisk måde at gå til tingene på. Når jeg skal karakterisere vietnameserne, er praktisk tænkning en beskrivelse, der hele tiden dukker op."

"Det tror jeg har at gøre med alle de generationer, der har været i krig. De tænker praktisk - at overleve er jo praktisk."

Som kunstner bevæger Danh Vo sig i spændingsfeltet mellem fiktion og dokumentation. Værkerne tager - som det beskrives i Statens Museum for Kunsts katalog om hans aktuelle udstilling - "ofte afsæt i hans egen biografi og materialiserer sig gennem fundne objekter og arkivalisk materiale".

Anmeldere har beskrevet dig som "besat af dit ophav" i dit arbejde?

"Jeg vil hellere sige, at jeg er besat af mit arbejde. Ophav er en underlig ting. Jeg er jo blevet uddannet på en højere læreanstalt i syv år, det er også mit ophav og min virkelige ekspertise - ikke Vietnam. Jeg ville ikke kunne sidde og udtale mig over for en historiker om Vietnam uden at udlevere alle mine mangler." • JEPPE VILLADSEN

ER AFRIKA-KORRESPONDENT FOR KRISTELIGT DAGBLAD.

DANH VO: "DAS BESTE ODER NICHTS" (2010)
MOTOREN FRA KUNSTNERENS FAR PHUNG VOS MERCEDES-BENZ 190.

